

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροδὴν διηγήτορον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὰ ἐν Ἠπειρῷ καὶ τῷ Πατρι-
αρχεῖον). — Ἡ πολιτικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι.
— Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἡ γνησί-
α βυζαντινὴ μουσικὴ παράδοσις. — Πόντος
(στατιστικὴ κλπ.). — Ὁ βίᾳ ἐξισλαμισμὸς
τῶν ἐν Ἀκ Δάγ ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. —
Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. —
Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 22 Μαρτίου 1906

Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις φόνος τοῦ Ρωμοῦ δι-
δασκάλου δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφιβολία, ἐπὶ
θα χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ἐν Βουλκορεστίῳ πα-
ράφρονας ὡς ἀφορμὴ νέων μὲν βαρβάρων πιέ-
σεων τῶν ἐν Ρωμανίᾳ Ἑλλήνων, νέων δὲ
ἀνθίμων ραδιουργιῶν καὶ συκοφαντιῶν παρὰ
τοῖς Τούρκοις κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει.

Καίτοι ἐν λεπτομερείᾳ δὲν γινώσκουμεν τὰ
συμβάντα, ἡ φυλάκισις τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις
Ἑλλήνου ἱεροκλήρυκος καὶ ἱερέως κ. Θωμαί-
δου καὶ πολλῶν ἄλλων προϋχόντων Ἑλλήνων
ὡς δῆθεν ἐνεχομένων εἰς τὸν φόνον ἀποκα-
λύπτει ἅπασι τὴν μέθοδον τῆς ἐνεργείας
τῶν Ρωμοῦνων κατὰ τοῦ ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλη-
νισμοῦ, τὴν μέθοδον, ἣν ἐνεκαίνισεν ὁ ἀπαι-
σιωτῆς καὶ βδελυρωτάτης μνήμης Ἀπό-
στολος Μαργαρίτης, τὴν μέθοδον τῆς κατα-
πονήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ τῆς τουρκικῆς
ἀγριότητος τιθεμένης εἰς κίνησιν διὰ ρωμου-
νικῶν χρημάτων. Πόσοι ἀθάτοι ἄνθρωποι δὲν
εὗρον ἐν ταῖς ἀνηλίοις τουρκικαῖς εἰρκταῖς τὸν
θάνατον καὶ πόσων τὰ ὅσα δὲν ἐλευκάνθησαν
ἐν ταῖς ἐρήμοις τῆς Τριπολιτίδος, διότι ἠρνή-
θησαν νὰ ὑπηρετήσωσι τὰ σχέδια τῶν ἐν Βου-
λκορεστίῳ πρὸς δημιουργίαν ἀνυπάρχοντος ρω-
μουνισμοῦ ἐν Ἠπειρῷ καὶ Μακεδονίᾳ;

Ἀλλὰ τὸ συναίσθημα τῆς βδελυγμίας, ὅ-
περ αἰσθανόμεθα οἱ Ἕλληνες κατὰ τοῦ πο-
ταποῦ πολέμου, ὃν καθ' ἡμῶν διεξάγουσιν ἐχ-
θροὶ οὐτιδανοί, εἶναι πολὺ ἀσθενέστερον τοῦ
συναίσθηματος τῆς ἀγανακτικῆς ἡμῶν κατ'
ἐκείνων οἵτινες τύχη ἢ ἄλλως ἐτάχθησαν
ἡγέται τῶν πραγμάτων τοῦ Γένους.

Ὅτε Ἰταλοὺς, ὅτε Ρωμοῦνους φοβεῖται
ἡ Ἠπειρος. Φοβεῖται μόνον τῶν ἀρχόντων
αὐτῆς τὴν ἀπαραδειγμάτιστον ἀναληγίαν.
Ἐπὶ ἔτη νῦν ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἡ
ὑποκειμένη αὐτῇ ἐπαρχία, τῆς Ἠπειροῦ
ἡ καρδιά, ἐκλύεται καὶ ἰκετεύει νομοταγῆς, πει-
θηνία, εὐλαβίης πρὸς τὰ καθιστώμενα ἐπι-
βλέψῃ ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐπὶ τὸ ἀτυχὲς τοῦτο
ποιμνιον καὶ νὰ ἀποστείλῃ ἄξιον αὐτοῦ ποι-
μενάρχην. Ὅχι! Ἀπὸ τῶν δυνάμεων Ἰταλῶν
καὶ Ρωμοῦνων, δι' ὧν σπαράσσεται ἡ παν-
τλήμων Ἠπειρος, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Κων-
σταντινουπόλεως κρίνει, εἰς δύναται νὰ σώσῃ
αὐτὴν ὁ ἐνενηκοντούτης Σωφρόνιος, ὁ ἀπο-
λέσας πᾶσαν σκέψιν ἀναλαμπὴν κρονόληρος
γέρον, ἀνὴρ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νεότητι διακρι-
θεὶς ἐπὶ ἐσχάτῃ δουλοπροσύνῃ, ἄξιος νὰ ποι-
μάνῃ συρρετὸν φελλάγων μόνον, ἀλλ' ὅχι καὶ
νὰ ἡγήται λαοῦ χριστιανικοῦ, ἀνεπτυγμένου,
πεπολιτισμένου, οἷος εἶναι ὁ λαὸς τῆς Ἠ-
πειροῦ.

Ἀν σήμερον σύρηται ὁ Θωμαΐδης εἰς τὰς
φυλάκας τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ μετ' αὐτοῦ πολ-
λοὶ ἄλλοι πρόκριτοι Ἰωαννῖται, δὲν πταίνουσιν
ἡμῖν, ὅχι ποτὲ μὰ τὸν Θεόν! οἱ Ἰταλοὶ καὶ
οἱ Ρωμοῦνοι, ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀξιοῦσιν,
ἐπὶ θεῖᾳ προνοίᾳ ἐτάχθησαν τῶν τυχῶν μας
ἡγέται.

Τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας καὶ πολιτικῆς συν-
εσεως καθήκον ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει διοικοῦντας τὰ τοῦ Γένους νὰ πτεύ-
σωσιν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Σωφρονίου ὡς
τάχιστα, διότι ἡ χώρα ἐκείνη εἰσέρχεται εἰς
περίοδον τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αὐτῆς
βίου ἐξυτάτην. Ἰκανὴ εἶναι ἡ εὐθύνη τῆς
Μεγ. Ἐκκλησίας, ἐπὶ ἐδημιουργήσῃ ἐν Ἠ-
πειρῷ ρωμουνικὸν ζήτημα ἀκριβῶς διότι ἐ-

φροντίζῃ νὰ ἀποστείλῃ Σωφρόνιος ὡς ποι-
μενάρχας τοῦ εὐσεβεστάτου ἐκείνου λαοῦ, ἀ-
ληθινὰ ὄνειδον τῆς ἱεραρχίας τοῦ ἐλληνικοῦ
κλήρου. Εἶναι περὶ τὸν νὰ προσθέσῃ νῦν καὶ
τὴν μεγίστην εὐθύνην τῆς τελείας καταστρο-
φῆς τῆς χώρας ταύτης, τῆς τελείας ἐγκατα-
λείψεως εἰς τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὰς προσβολὰς
καὶ τὰς ραδιουργίας ξένων ἐπιδρομῶν.

Τὰ Ἰωαννῖνα ἔχουσιν ἀνάγκην Μητροπολί-
του, ἵνα νῦν μητροπολίτην δὲν ἔχουσιν ἡ
μᾶλλον πάσχουσιν τοῦτο χεῖρον, ἐπὶ ἔχουσιν
μητροπολίτην τὸν χεῖριστον, ἀνικανώτατον καὶ
ὀλεθριώτατον διὰ τὴν τελείαν τοῦ ἀβουλιαν
ἐπαρχίαν.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀναλογισθῶσι καὶ οἱ ἐν
Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ ἔχει δριμύτητα καὶ ἡ ὑ-
πομονὴ τῶν ἀρχομένων ὡς πρέπει νὰ ἔχῃ
δριμύτητα καὶ ἡ ἀστοργία τῶν ἀρχόντων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ράλλης

Αἱ ἡμέραι, ἃς διατρέχουμεν, πληροῦνται ὑπὸ δύο
προσπαθείων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, αἰτίνας φαίνονται
ὁρμώμεναι ἀπ' ἀντιθέτου ἀφ' ἑαυτῶν, ἀπειλοῦσαι σύγ-
κρουσιν πρὸς ἐκμηδένισιν τῆς ἐτέρας. Τὴν μὲν τὴν
προσπαθειὴν τούτων ἐκπροσωποῦσιν οἱ ἐν τῷ Σταδίῳ
ἀγῶνες, τὴν δὲ ὁ πολιτικὸς σῆλος. Ἐν ἐκείνοις ἀ-
μιλλᾷται τὸ ἔθνος νὰ καταστήσῃ ἐαυτὸ ὑγιέστερον,
ρωμαλεώτερον καὶ νοῦν καὶ σώμα, ἐν τούτῳ φθει-
ρεται καὶ νοῦν καὶ σώμα ὑπὸ τῆς δημοκρατίας, συ-
ρόμενον εἰς τὴν πλάνην, τὴν ἀκοσίαν, τὸν θόρυβον,
τὴν βαρβαρότητα, τὴν περιφρόνησιν τῶν ἀρχῶν,
καταπύκνισιν τῶν νόμων.

Ἀλλὰ δὲν ἐπιπλίζουμεν, ἐπὶ σὺν τῷ χρόνῳ εὐ-
γενέστεροι θὰ γίνωσι καὶ οἱ ἀγῶνες οὗτοι, οἱ πο-
λιτικοί. Παρὰ τὴν ἐλλείψιν ἀρχῶν καθωρισμένων
παγκύβητον, παρὰ τὴν σύγχυσιν γνωμῶν καὶ τὴν πλη-
θώραν χαρακτήρων ἀκατακρίστον μεταπηδῶντων
ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κόμματος εἰς τὸ ἄλλο διὰ φιλαρχίαν
ἢ φιλοκρίειαν, διὰ φθόνον ἢ ἀντιζηλίαν, διὰ μνη-
σικακίας οὐτιδανῆς, σαρσάτατα διαφαίνονται τὰ
χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς διαφορᾶς τῶν δύο
κομμάτων, ἅτινα σχηματίσθησαν ἤδη ἐν τῷ τόπῳ
καὶ ὁμημέραι παγιοῦνται μονιμώτερα ἔλκοντα πρὸς
ἐαυτὰ τὰ ὁμογενῆ στοιχεῖα καὶ ἀφομοιοῦντα, σμι-
κρὸν κατὰ σμικρὸν πᾶσας τὰς τάξεις τοῦ ἔθνους.

Τὸ ἐν τῶν κομμάτων τούτων ἐδημιουργήσεν ἡ με-
γαλόνοια τοῦ Τρικοῦπη, τὸ δ' ἔτερον σχηματίσθη
ἐκ πάντων τῶν στοιχείων, ἅτινα ἀπετέλουν τὴν κατὰ
τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἀντιδράσιν. Τῶν στοιχείων τού-
των, σφόδρα πρὸς ἄλληλα διαφερόντων καὶ ὑπὸ παν-
τοίων ὁρέξεων κινουμένων, ἄλλα συμπίπτουσιν εἰς
τὴν κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Τρικοῦπη ἐχθραν καὶ ἐν
αὐτῇ ὁμονοοῦνται πρὸς τὴν ὁ Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννην,
οὐ μόνον δὲ πρὸς τὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπετύπω-
σεν ὡς σφραγίδα βαθύτατην ἐν τῇ πολιτικῇ κινή-
σει τοῦ οὗτου σχηματισθέντος κόμματος ἐν παντὶ
καὶ πάντοτε καὶ ἐκ προνομιᾶν ἀνεῖν ἐλέγχου τυφλὴν
ἀντίδρασιν κατὰ παντὸς, ὅτι ἐξεπορεύετο ἐκ τοῦ
κόμματος τοῦ Τρικοῦπη. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἔχωρε ὁ
ἀντίπαλος τοῦ Τρικοῦπη ἐξωθῶν μέχρι τῶν ἀκρο-
τάτων ὁρίων τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ τρικουπικοῦ
συστήματος, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ πόλεμῳ τούτῳ κατω-
λιγύρει καὶ τῶν καριερίστων συμφερόντων τοῦ τό-
που, οἷα ἡ ἐσωτερικὴ εὐταξία, ἡ ἐνικία τήρησις τῆς
ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἡ ποικίλη κοινωνικὴ πρόδοσις
διὰ τῶν ἔργων τῆς δημοσίας συγκοινωνίας, ἀπεσχι-
ζοντο ἀπ' αὐτοῦ οἱ συντηρητικώτατοι τῶν ἀνδρῶν
καὶ οἱ νομιμόφρονες, ὧν τὸ ἐπιφανέστατον παρά-
δειγμα τοῦ ἀποχρισμοῦ τούτου ἀποτελεῖ ὁ Ἀλέ-
ξανδρος Ζαΐμης καὶ ἡ ὑπὸ τούτου συντασσόμενη
ὁμάς.

Τὸν ἀμελικτον ἐκείνον κατὰ τῶν ἀντιπάλων πό-
λεμον συνεχίζει ἡδὴ ὁ κ. Δ. Ράλλης, μολοντι δὲ
ὁ ἀνὴρ οὗτος οὐδέποτε ἐν τοῖς κυριώτεροις προβλή-
μασι τῆς ἀνθρωπίνης καὶ τῆς προόδου τῆς χώρας
συνεφώνησε μετὰ τοῦ Θεοδωροῦ Π. Δηλιγιάννην.
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ γνησιώτατος ἐκείνου διάδο-
χος, διότι τὰς αὐτὰς μετέχεται μεθόδους, διότι
ἀεὶ εἰς τοὺς ἀντιπάλους ἀρνέεται τὸ δικαίωμα νὰ
ἀντιπροσωπεύωσι τὴν πλειονοψηφίαν τῆς χώρας καὶ
ἐπιτυχάνοντες τῆς πλειονοψηφίας ταύτης ἀρνέεται,
ἐπὶ γνησίως ἀπέκτειναν αὐτήν.

Ἄνευ προφαντικῆς ἀξιώσεως δυνάμεθα νὰ προμα-
τεύσωμεν, ἐπὶ ὁ κ. Ράλλης τὴν ἐπιούσαν τῆς 26
Μαρτίου, ὅτε ἐκ τῶν 177 μελῶν τοῦ ἐλληνικοῦ

κοινοβουλίου δὲν θ' ἔχῃ οὐδὲ τεσσάρωντα φίλους.
θὰ ἰσχυρισθῇ, ἐπὶ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἐπλανήθη, καὶ
θὰ ἀρχίσῃ τὸ ὥρατον σύστημα τῆς ἀκροτάτης κα-
λυσιογίας, δι' ἣν σήμερον σκελεῖται ὁ τόπος.

Καὶ ἐλέγετο μὲν καὶ ἐξακολουθεῖ λεγόμενον τὸ
ὅπὸ τὸν κ. Ράλλην νῦν διατελοῦν κόμμα. Ἐθνικὸν
κόμμα, ὑπῆρξε δ' αἰετοπὲς κόμμα τῆς ἀναρχικῆς ἀν-
τιδράσεως κατ' αὐτῆς ὅχι μόνον τῆς σωφροσύνης,
ἀλλὰ καὶ τῆς θελήσεως τοῦ τόπου καὶ ἐσώρευσεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς μεγίστας τῶν συμφορῶν. Κατ'
αὐτοῦ τοῦ κόμματος ἵσταται ἀντιμέτωπον τὸ δια-
σῶσαι, ἂν μὴ τί ἄλλο, τοῦ τρικουπισμοῦ τὴν πα-
ράδοσιν. ἥτις ἐστὶ τὸ ἀεῖσθαι τὴν θέλησιν τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ λαοῦ, τὴν θέλησιν δὴλον ἐπὶ τῆς πλειονο-
ψηφίας αὐτοῦ, ἥτις ἱστοτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λι-
θὸν παντὸς κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. οὐδ' ἀνεῖ
σύγχυσις καὶ χῆος καὶ ἀναρχία, τὸ ἀνταγωνισθῆναι
πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, ἀλλὰ μέχρι τῶν ὁρίων τῆς
νομιμότητος, ἀνεῖ σκιδῶν, ἀνεῖ ταρχῶν Εὐαγγελ-
ίου καὶ Ὁρστέας, ἀνεῖ τραγικῶν πρᾶξικωπι-
μάτων, οἷα τὰ ἐν Ἀλρίσῃ καὶ Λαμῖᾳ. ἀνεῖ καὶ
λυσιτεριῶν ἐν τῇ βουλῇ.

Καίτοι ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα διδτανταὶ τὰς γνώ-
μας ὁ Θεοτόκης, ὁ Ζαΐμης, ὁ Δραχούμης, ἀλλὰ
συμφωνοῦσιν ἐν τούτῳ, ἐπὶ φραγμὸς τῶν πολιτικῶν
ἀγῶνων πρέπει νὰ εἶναι αἰετοπὲς ἡ ἐννομία τῆς
ἑκ τούτου δυνάμεως εἰς δύο κατηγορίας διαιρούμε-
ται. ἐν Ἑλλάδι σήμερον δρώσας πολιτικῆς φαρμά-
κας νὰ εἰπωμεν, ἐπὶ δύο μόνον ὑπάρχουσιν κόμματα.
τὸ ἐν ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς
ἐννομίας καὶ τῆς ἐξμερῶσεως τῶν πολιτικῶν ἡθῶν
τοῦ τόπου, τὸ δὲ ἕτερον ἀπλῶς πολεμοῦν τὰς προ-
σπαθείας ταύτας, ἀρνητικῶς μόνον ὑπάρχον, ὁρῶν
δὲ διὰ τοῦ θορύβου, τῆς βίας, τῶν ὕβρεων, τῶν
ἀπειλῶν ἀεὶ μὲν κατὰ τῆς προνομικῆς τιμῆς τῶν
ἀντιπάλων, ἐνίοτε δὲ καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περι-
ουσίας τῶν φιλοσῶν πολιτῶν. Ἐκείνου ἡγέται
νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ὁ κ. Θεοτόκης, τούτου ἀγεί-
την ὁρμὴν ὁ κ. Ράλλης.

Ἦρχισαν λοιπὸν δημιουργοῦμενα καὶ ἐν Ἑλλάδι
κόμματα εὐδαίμονα ἀπ' ἀλλήλων ὅχι διὰ τῶν προ-
σώπων τῶν ἀρχηγῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἔργων, ὑπὲρ
τῶν ἀγωνιζομένων καὶ ἀσκοῦντα τῶν ἀρχῶν τούτων
τὴν ἀφομοιωτικὴν ἐπίδρασιν.

Παρακολουθήσατε τὰς δημιουργίας τῶν ἀνταγω-
νιζόμενων πολιτευτῶν. Οἱ μὲν ὕβρουν καὶ ἀπει-
λοῦσιν. Οἱ δὲ νοουμένου τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης
βίας καὶ πάσης ὕβρεως.

Παραβλέψατε τοὺς λόγους τοῦ κ. Ράλλης καὶ τοὺς
λόγους τοῦ κ. Λεβιδίου, ἀσπάρδους νῦν πολεμίου,
μέχρι γῆθ, συμμάχους ἐν τῷ κατὰ τὸ Τρικοῦπη
λυσσαλέῳ ἀγῶνι. Ὁ Ράλλης παρέμεινε σύμφωνος
πρὸς ἐαυτὸν, ἐφιλοτιμήθη δὲ νὰ ἀποδείξῃ καὶ γνή-
σιον γέννημα τοῦ κοροδισμού. Ὁ κ. Λεβιδὴς ἠναγ-
κάσθη νὰ ληρμονήσῃ ἐκείνον, διότι νῦν δὲν ἀγεί-
τοὺς εἰς τὴν ἀγῆν ἐκείνην καὶ ἰσχύον ἐν τοῖς εὐ-
αγγελικοῖς ἐκστρατεῖαι, οὐδὲ εἰς τὴν διὰ τῶν σα-
νιδῶν ἀνδρείαν ἐπίθεσιν. ἀλλ' εἶναι τεταγμένοι ἐν
τῷ κόμματι, ὅπερ οὐδέποτε ἠνένησε τοὺς ἐν τοῖς
τρίδοις πολιτικοῖς ἀγῶνας.

Τὸ εἶναι νῦν ὁ κ. Λεβιδίης, ὁ κ. Ζυγομαλάς, ἵνα
μὴ εἰπωμεν καὶ ὁ κ. Σκουζές, δημιουργοὺσι πρὸς
τὰ πλῆθη ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐπρεπείας ἀ-
ποτελεῖ τιμὴν εἰς τὸ τρικουπικὸν κόμμα, ἐπὶ ἀπο-
μοιοῖ πρὸς ἐαυτὸ τὰ ἀνυπότακτα στοιχεῖα παρέχον
ἐκείνῳ οἷον πυρῆα, περὶ δὲ συντάσσονται οἱ ὑπὲρ
τῆς τάξεως, τῆς ἐννομίας, τῆς πολιτικῆς ἐν γένει εὐ-
κοσμίας προμαχοῦντες.

Ὁ μέλλων νὰ γράψῃ ποτε τὴν πολιτικὴν τοῦ
τόπου τούτου ἱστορίαν ἀδύνατον νὰ μὴ διακρίνῃ, ἐπὶ
κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν ἐτέθησαν τὰ
σπέρματα τῆς δημιουργίας τῶν πολιτικῶν κομμάτων.
εἰς ἃ ἐκ περιτροπῆς θὰ κυλίσῃ ἡ διοίκησις τῆς χώ-
ρας. Ὁποῖον τάχα τῶν κομμάτων τούτων θὰ
ὑπερισχύσῃ καὶ ὁποῖον θὰ κατατρίβῃ ἐξαφανίζο-
μενον; Τούτο ὁ μέλλων θὰ δειξῇ χρόνος, δὲν χρει-
άζεται δὲ μαντικὴ δύναμις, ἵνα προῖχῃ τις, ἐπὶ ἂν
ἐπικρατήσῃ τελικῶς τοῦ κοροδισμού αἱ παραδό-
σεις, εἰς πόλιν χρόνον δὲν θ' ἔχησιν, διότι μεθ'
ἐκείνων θὰ παρασύρωσιν εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ τὸν
καταποντισμὸν καὶ αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν
τοῦ βασιλείου τούτου.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ θὰ παραθέσωμεν τὸν λό-
γον τοῦ κ. Θεοτόκη, ὅστις προκίετα κατὰ τὰς
ἐφημερίδας νὰ δημιουργήσῃ σήμερον πρὸς τὸν λαὸν
τῶν Ἀθηνῶν. Νῦν ἀφ' ὧν μὲν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν
νὰ κρίνωσι τὸν κ. Ράλλην ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ λό-
γων, διότι ἀνδρὸς χαράκην λόγος, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.
Οὗτος ἐπιστρέψας ἐκ Θεσσαλίας, ὑπὸ πολλὰ ὑπε-
σβεθὴ καὶ πολλὰ ἰδίως ὕβρις τοὺς ἀντιπάλους, εἶπε
πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Ἀθηναίους μεταξὺ ἄλλων καὶ
ταῦτα:

«Συνηστήθησαν ἡ βουλὴ καὶ ἡ κοινοβουλία πρὸς
τὸν φθόνον καὶ τὴν μικροπονηρίαν καὶ διήρπαξαν

τὴν ἀρχὴν διακοψάμεν: τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως
ἡ ὁποία πολλὰ ἐμόχθησεν ἐν ὑλαχτάτῳ χρόνῳ. Ἡ
κυβέρνησις μετὰ τὴν πρώτην λαθροχειρίαν ἐπεχεί-
ρησε καὶ δευτέραν. Ἐνόμισαν ἐπὶ ἥτο δύνατον,
δι' ἀγορίτου ἐνασχέσεως τοῦ προνομίου τῆς διαλύ-
σεως τῆς Βουλῆς, νὰ διασκορπίσωσι τὸ ἔθνον
κομμα, το ὅπλιον γινώσκει νὰ παλαίῃ. καὶ διέλυσαν
τὴν Βουλὴν, διότι ἐβλεπον τὸ κοινοβουλευτικὸν ἐ-
δαφος ὀλισθῆναι ὑπὸ τοῦ πόδους τῶν. Ὑπῆσαν τότε
καὶ ἐσκορπίζον τὴν ἀντιπολιτευσιν. Οἱ ἀφρονες
δὲν προέβλεπαν τὴν ἐπισημοῦσιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ,
ἐνόμισαν δὲ ἐπὶ ἐπείραν ἄνεμος διὰ νὰ θορῶσιν
θυσίαν.

Καὶ ἀποκομίζουσιν ἡδὴ θυσίαν τὰς ὁποίας αὐτοὶ
οἱ ἔθιοι ἐδημιούργησαν. Μετὰ τὸ δημοψήφισμα τῆς
ἐπέρας ταύτης, ἐκείνοι ἀνέχου εἰς τὸ παρελθόν.
Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται οἷτος διὰ τῆς ὑπερβασίας
τῶν. Ἦδη κρούσιν τὰς πλάς τοῦ Εἰδικοῦ Δικα-
στηρίου. Ἀνέξκοιλοῦσιν τὸς ὑπερβασίας ταύτας,
ἃς εἶναι βέβαιοι, ἐπὶ ὁρθότατοι τοὺς ἀναμένον
αἱ πύλαι τοῦ δικαστηρίου τούτου. Δὲν πρέπει νὰ
λησμονώσῃ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Αἱ
παραβάσεις θὰ κρίνωσιν μία πρὸς μίαν καὶ μὴ λη-
σμονεῖτε, ἐπὶ ἡ ποινὴ συνεπὲς εἶναι καὶ αὐτῶν τῶν
πολιτικῶν δικαιοματιῶν τὴν στέγησιν. . . .

Εἶτα, ἔφ' οὗ ἐβλεπε τοὺς ἀντιπάλους διὰ διαφ-
ρους παρανομίας, διὰ τὸ πρόγναιμα τῶν τῶ στρα-
τιωτικῶν, ὅπερ τείνει εἰς τὸν ἀποπληκτικὸν τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ ἡπείλησεν αὐτοὺς διὰ τοῦ εἰδικοῦ δικα-
στηρίου προσέθεν:

«Καὶ ὑπολείπεται ἐν τελευταίῳ ἄρθρῳ, ἡ τρο-
ποποίησις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ δὲν
θ' ἀλάβουν τὸν κόπον νὰ σκεφθῶν περὶ αὐτοῦ. Ἡ
μυηρικὰ, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸ ἑμοῦ, ἐπιβεβαίωσι
τὸν λόγον μου τούτον. Ὅταν συνέλθῃ ἡ Ἐθνικὴ
Ἀντιπροσωπεία, θὰ ζαρώσω εἰς μίαν γωνίαν τῆς
Βουλῆς. Ἰσως ἐπὶ ὁρῶσιν καὶ ἐξήλυσαν τὴν θέσιν
τοῦ συμμάχου τῶν, ὅστις φρονεῖ, ἐπὶ ἐν τῇ Βουλῇ
οὐδεὶς ὀρεῖται νὰ λαλῇ. Διὰ τῆς τροποποιήσεως ζη-
τοῦν νὰ μεταβάλλουν τὸ Κοινοβούλιον εἰς Βουλὴν
ἄλλαν. Καὶ μήπως οἱ ἀφρονες, δὲν ἐπεδιόξαν
τοιοῦτό τι κατὰ τὴν λήξασαν περιόδον; . . .»

Σύμμαχον τῶν τρικουπικῶν ἐνόμισεν τὸν κ. Ζαΐμην,
ὃν καὶ ἄλλον ἀποκαλεῖ, διότι ἡγορεῖται ὁ κ. Ράλ-
λης ἐνόμισεν τὴν φλυαρίαν καὶ τὸ σῶμα ἀνοήτων
καὶ ὕβρεων, συζητήσιν δὲ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὰς
ἐνστάσεις ἀπαρτίας καὶ τὴν ἀπέραντον κωλυσιερ-
γικὴν κενολογίαν. Ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης μανθί-
μεν, ἐπὶ ὁ κ. Ράλλης θὰ ἀντιστῇ ἰσως καὶ διὰ
τῶν σκιδῶν, ὅπως μὴ μεταβλήσῃ ὁ κανονισμὸς τῆς
Βουλῆς, τὸ μωρότατον τοῦτο τῶν ἀπάνταχό γῆς
νομοθετικῶν καὶ σκευασμάτων, οὐ δυνάμει πέντε
μόνον βουλευτῶν ἐκ περιτροπῆς ἐναλασσόμενοι δύ-
ναται νὰ καταστήσωσιν ἀδύνατον πᾶσαν ἐργασίαν
καὶ εἰς τὴν κραταιοτάτην πλειοψηφίαν.

Οἱ νῦν ἔχοντες καὶ δυνάμενοι νὰ κρίνωσιν, ἃς
κρίνωσιν.

Θυμωσάντων δὲ ἀληθ

